

Estonia pidutses toredasti

Estonia Teater alustas 96.aastapäeva juubelipidustusi Verdi "Nabucco" esietendusega. Teos ei ole varem kavas olnud. Pidustustel Moskva agendiga kohtudes rääkis viimane, et "Nabuccot" ei ole Venemaal lavastatud kogu Nõukogude Liidu ajaloos. Arvatav põhjus võis peituda süžees, mis räägib Iisraeli rahva vangipõlvest Babülonis.

Vaasa Operile libretot tõlkides nimetas professor Y.K. Suominen teost "Nebukadnetsariks". Esietendus oli juba 1961.aastal.

Esti ooper oli pidulikult esietenduseks korralikult valmistunud. Pateetikat oli koondatud nii muusikasse kui ka Eldor Renteri koloristikaega vormitud dekoratsioonidesse.

Renter on kodus just niisugustes klassikalistes suurteostes. Lõpptulemus õnnestus ka tänu kunstniku stiilitajule kostüümikujunduses. Lava mõlemale poolele kaldu asetatud peeglid lisasid liikumistele laiust ja võimaldasid näidata fantastilisi kostüüme mõlemalt poolt.

Arne Miku lavastus järgis traditsioonilist liini. "Nabucco" on teadupärast dramaturgialt selgelt ühelt võimustseenilt teisele viiv klassikaline teos, kus on vaja suuri vägesid ümber paigutada. Mikul õnnestus liikumised mõjuvaks tervikuks sulatada. Tegelaskujude lavastamine jääb kahvatumaks. Põhjus võib siiski olla ka selles, et esietenduse päeval tuli vahetada osatäitjat. Sakslasest laulja asemele toodi kiiresti Tartust Jassi Zahharov. Ta ei olnud eriti veenev laulutehnikalt, kuid andis hädaolukorras parima. Estonia oma solistid sädelesid kunstimeisterlikkusega, nagu tenor Ivo Kuusk Ismaelena ja bass Mati Palm (Zaccaria), samuti Teo Maiste (Baali ülempreester). Väikeses tenoripartiis näitas Alar Haak võimete arengut. "Väikese poisina" laulis ta Vaasas "Pipi Pikksuka" etenduses.

"Nabucco" on sellepoolest eriline ooper, et kolmest suurrollist (Nabucco, Zaccaria, Abigaille) võib peaosaliseks tõusta ükskõik kes. Võidab see, kes paneb mängu ületamatu laulutehnika, säravaima

häälematerjali ja energilise lavatunnetuse. Estonia Abigaille Sigunte Stonyte Leedu ooperiteatrist täitis täielikult kaht esimest tingimust, kuid näitlejameisterlikkus jäi tagaplaanile. Puudus Abigaille ühest äärmusest teise heitlev pöörasus. Tõlgendus oli jahe ja otsekui kõrvaltjälgiv.

Peadirigent Paul Mägi oli lihvinud muusikalise külje tipptasemeni: oli särtsakaid purskeid, äkilisi kontraste... tõeliselt võimekas Verdi-bravuur!

Eestlased pühitsesid ooperiteatri juubelit põhjalikult. Kontserdisaali oli organiseeritud suur tantsupidu, mille vaheaegadel kõlasid teiste teatrite õnnitlused. Tantsupeole eelnes võimas pidulik kontsert, mille oli stiilseks tervikuks kokku pannud Neeme Kuningas.

Lisaks Estonia enda solistidele esinesid dirigendid ja solistid Tartust, Riist, Vilniusest ja Helsingist (Markus Lehtinen ja Sauli Tiilikainen). Meeldiv läbilõige naabrite ooperiteatritest.

Irma Rewell

"Pohjolainen", 23.X'96

Tõlge - Krista Saar